

Noodfonds update april 2016

De vaart zit erin!

In ons laatste bericht meldden we dat onze stuurgroep in Nepal eindelijk op pad kon om ter plekke de nood in de verschillende gemeenschappen vast te stellen. We spreken dan over 31 december 2015. Sindsdien is er van alles gebeurd, hoewel het voor ons hier in Nederland niet altijd gemakkelijk was een helder zicht te krijgen op de voortgang. Maar het loopt nu toch echt.

Op onderzoek in vijf districten

We vertelden eerder hoe Nepal na de aardbeving een nieuwe zware klap te verwerken kreeg. Langs de zuidgrens werden de grensovergangen tussen India en Nepal geblokkeerd. Reden: een conflict over de nieuwe grondwet. Gevolg: de allernoodzakelijkste levensbehoeften kwamen Nepal niet meer binnen: geen benzine, geen gas om op te koken, nauwelijks voedsel en medicijnen. Dat was een forse tegenslag voor iedereen die wilde starten met herbouwen. Daarnaast kwam de regering maar niet met richtlijnen.

Op het moment dat onze Nepalese stuurgroep eindelijk op pad ging, leek er wat schot in te komen. Geruchten deden de ronde dat de grenzen zouden worden geopend en ook had het er alle schijn van dat de regering de richtlijnen klaar had. Toch duurde het uiteindelijk nog tot half februari voor dit alles werkelijk een feit was. Tegen die tijd waren de leden van de stuurgroep al terug van hun missie, die overigens niet probleemloos tot stand was gekomen.

De oorspronkelijke tijdsplanning bleek door alle vertragingen onwerkbaar geworden; enkele stuurgroepleden konden zich moeilijk opnieuw vrijmaken vanwege andere verplichtingen. Het kostte flink wat passen en meten om het toch voor elkaar te krijgen. Hier in Nederland zaten we een beetje in spanning. Minstens één bestuurslid zou, zodra de exploratie voltooid was, naar Nepal afreizen om een projectlijst mee op te stellen en te prioriteren, en daaraan goedkeuring te verlenen.

Half februari kwam het verlossende bericht. Alles was rond. De Sathiko Sath-bestuursleden Hilde Noë en Bertie Schonk konden naar Kathmandu!

De projecten

Dit moeten we absoluut vaststellen: het Nepalese team houdt zich uiterst zorgvuldig aan de vorig jaar opgestelde *Guidelines*. Aangezien Rotary Club Jawalakhel uit Kathmandu de controlerende instantie is, werd de sessie voor goedkeuring en prioritering na een vergadering van de Rotary gepland. Er lag een keurige lijst klaar met in totaal 13 projecten. Dit waren de uitgangspunten:

- De Sathiko Sath-kinderen en HT-medewerkers komen uit zes verschillende districten. Uit één daarvan – Solukhumbu – komt maar één kind. Dit district wordt intensief ondersteund door de Hillary Stichting en als klein fonds kunnen wij daar eigenlijk weinig aan toevoegen. Er blijven dus vijf districten over, waarbinnen we ons beperken tot die dorpen (en gehuchten) waar SkS-kinderen en HT-medewerkers vandaan komen. Er is te weinig geld om meer dorpen te helpen bij de wederopbouw.

- Elk betrokken dorp is bezocht. Er is overleg geweest met de plaatselijke overheid en vooral met de mensen zelf. Hun wensen werden geïnventariseerd. Elk dorp kon drie projectopties inbrengen, waarbij de bewoners in eerste instantie zelf de wenselijkheid en de haalbaarheid bepaalden én aangaven hoeveel bewoners profijt van het project zouden hebben.
- Bij de prioritering van projecten werd ook gekeken naar de globaal geschatte kosten van uitvoering en vooral ook naar de duurzaamheid.

De projecten 11, 12 en 13 zijn erg kostbaar. De vraag is of daar voldoende geld voor zal zijn. We noemen hier nu de eerste zes projecten, waarin elk van de vijf districten vertegenwoordigd is. Wanneer de precieze kosten hiervan bekend zijn, wordt opnieuw gekeken wat mogelijk is met het resterende budget. De stuurgroep verwacht een heel eind te komen.

1 *District Dhading, VDC Khalte: gezondheidspost (met telemedicine).*

De post die er was is vernield, er zijn nog wel stafleden om een nieuwe post te bedienen. Zo'n 5.000 mensen maken er gebruik van. De Rotary zal de kennis van aanwezige staf gaan combineren met *telemedicine*. (Zie de foto's.)

2 *District Kavre, het dorp Machhepauwa: drinkwatervoorziening.*

Door de aardbeving geeft de oude bron veel minder water en de pijpen die het water naar het dorp leiden zijn beschadigd. Er is een nieuwe bron gevonden 1 km verderop. De wens bestaat om de oude en de nieuwe bron met elkaar te verbinden en vervolgens de beschadigde pijpen te herstellen. Op dit moment kost het halen van drinkwater de bewoners drie tot vier uur per dag.

3 *District Sindhuli, dorp Kushewor: watertank.*

Door de aardbeving zijn de oorspronkelijke bronnen opgedroogd. Er is ondertussen een nieuwe gevonden. Vraag: op de plaats van de oude bron een watertank installeren en een pijp aanleggen die het water van de nieuwe bron naar die tank vervoert.

4 *District Kavre, dorp Sasakhani: gemeenschapshuis.*

Het oude, nu beschadigde schoolgebouw werd vaak gebruikt voor allerlei dorpsactiviteiten, die het onderwijs flink in de weg zaten. De wens bestaat om bij herbouw van de school het gemeenschapshuis daarvan los te koppelen. Er is land beschikbaar.

5 *District Okhaldhunga, dorp Pokali: schoolgebouw.*

Hier is door de aardbeving een grote school, voor heel veel kinderen, totaal vernield. Herbouw van een gedeelte van het schoolgebouw.

6 *District Dolakha, dorp Barbare: schoolgebouw.*

Hier wil men een relatief klein schoolgebouw vervangen dat totaal werd vernield.

Het vervolg

Terwijl Hilde en Bertie in Kathmandu waren, is ook een projectmanager aangesteld, Himal Ghimire. Hij is een zeer capabele man die beschikt over goede contacten met zowel de plaatselijke overheid als de lokale bevolking. Hij heeft eerder veel ervaring opgedaan met grote projecten door heel Nepal. Wij kennen hem daarnaast als assistent van onze adviseur, Basu Dev Neupane. Himal zal coördinator van alle projecten zijn, technici om zich heen verzamelen, samen met hen een precieze begroting maken, materiaal aanschaffen, arbeiders selecteren en de financiën bewaken.

Himal is 1 april aan de slag gegaan en heeft inmiddels een stappenplan gemaakt. Maar hij zal zeker niet alleen achter zijn bureau te vinden zijn. Ongeveer de helft van de tijd zal hij ter plekke zijn, in de dorpen.

Alle noodzakelijke voorbereidingen worden nog vóór de moesson getroffen (die begint in mei), zodat daarna onmiddellijk met de eigenlijke realisatie kan worden begonnen. Iedereen is ervan overtuigd dat volgend jaar rond deze tijd alle projecten zullen zijn afgerond. Dat hopen we van harte!

We zijn ongelooflijk blij dat er nu echt spijkers met koppen kunnen worden geslagen, letterlijk en figuurlijk. Uiteraard houden we u ook de komende tijd op de hoogte.